

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arba'ah ha-ṭurim

Ya'aqov ben Asher

רשא נב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

גכ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

חשן המשפט הלבות דיינים כב כג

מז ד"ט

ד' וכן היה
במקורו ל"ט י"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט

לחזור בו עד כאן לפעול: וז"ל דבגמטור נולדו נוספים בלא חזרה לאחד וכמו שכתבנו
בדבריו בפר' ז' בורר וסוקומ' בקצו שפרק זה בורר בשם רבינו תם דקוד' שנסבע
יכול לחזור ברוחף על פי דבסעפקודי בקצו שכתבנו ש' חזר בו ומירש דכיון שקבל
עליו לשלם אם ישבע שכתבו היו כמו לאחר גמר דין בדבריו שהלואים עיקר
דחתו כדעת הר"ם ז"ל וכן דעת הרמ"ב
ז"ל שכתב שפרק ז' מהלכות סנהדרין מי
שנתחייב לחזרו שבעה צבית דין וחומר
לו שבעה נ"י בחיי רשק והפטר לו שבעה
נ"י בחיי רשק וחתן כך כל מה ששבעו
חס קמו מירו או יוכל לחזור בו וחס לא
קמו מירו ויכול לחזור בו עד שיגמור הדין
בגמור הדין ונסבע כמו שאמר לו חזרו
יכול לשבע לחזור ומייב לשלם וחס הדין
למי שנתחייב שבעה הדין והפטר חס
קמו מירו או נסבע זה שנספס עליו
חזרו יוכל לחזור בו וחס הדין בני מלא
הדין חייב שבעה ואמר שבעה שבעה
הדין יוכל לחזור בו וחס לא
קמו מירו חזרו יוכל לחזור בו וחס לא
שקבל עליו כל זמן שלא נשבע:

כג כל א זמן שבעלי הדינין עומדין לפני הדיין נאמן
לומר רוח הייברתי ולומר זכיתי נסתלקו
מלפני אינו נאמן אם אין בידו פסק דין ודוקא כשודא
הדיינין (ע"ל ס"ם קל"ח פ"י שודא דדיינין) שאינו תלוי במעוה
א בראות הדיין ליתנו למי שיראה לו שדעת הנהון היחה
קרובה

אם תשבע וכו' וכן שפאמינו שוב חזרו וחס כומר ואומר לא אמרתך אם
שבעה אני תלם ישבע שלם אמר לו כן וכמו שכתב רבינו בסיני' בבורר וחומר
לא קבלתו עלי לדון. (ע"ל סיני דמ"א חס מחלו שבעה ח"ס לשון מקרי
מחיל' ונס שכתב רבינו חמילו למי זה גרסא מי שנתחייב צבית דין שבעה
דבגמטור וחס ולא אמר שילם להפטר על שכתבו ויאל מצית דין ואחר כך אמר
שילם להפטר על שכתבו הרשות בידו טעמו משום דלא דמי לחומר חזרו וחס
ישבע חס לשלם בשאי סוף דמארי חס יאל חס לבית דין אינו יכול לחזור בו
משום דהיינו גמור דין חס על שכתבו חס כולם חס על פי שילם חס כך מצית
דין יכול לחזור ולהפטר דדיים לא חס' כגמור דין: ונס שכתב וכן
בשבעה הדין חס כתיב' דס וסכסכו וכו' וכן מי שלם חס חייב שבעה ואמר
אני שבעה שבעה חמורס וכו' פשוט דלתימא דמלתא קאי דלמר חס קמו מירו
חזרו יכול לחזור בו:

כתב המדברי פרק קמח דבגמטורין מה שכתבנו שכתבנו על זמן לחזרו לדין
וקבל עליו חס לא יזימנו עד אחר זמן שלם יאל רשאי לשבע
עוד וסעביד טועה עמחר שלם קבל עליו צקנין יכול לחזור בו:

לחזור בו עד כאן לפעול: וז"ל דבגמטור נולדו נוספים בלא חזרה לאחד וכמו שכתבנו
בדבריו בפר' ז' בורר וסוקומ' בקצו שפרק זה בורר בשם רבינו תם דקוד' שנסבע
יכול לחזור ברוחף על פי דבסעפקודי בקצו שכתבנו ש' חזר בו ומירש דכיון שקבל
עליו לשלם אם ישבע שכתבו היו כמו לאחר גמר דין בדבריו שהלואים עיקר
דחתו כדעת הר"ם ז"ל וכן דעת הרמ"ב
ז"ל שכתב שפרק ז' מהלכות סנהדרין מי
שנתחייב לחזרו שבעה צבית דין וחומר
לו שבעה נ"י בחיי רשק והפטר לו שבעה
נ"י בחיי רשק וחתן כך כל מה ששבעו
חס קמו מירו או יוכל לחזור בו וחס לא
קמו מירו ויכול לחזור בו עד שיגמור הדין
בגמור הדין ונסבע כמו שאמר לו חזרו
יכול לשבע לחזור ומייב לשלם וחס הדין
למי שנתחייב שבעה הדין והפטר חס
קמו מירו או נסבע זה שנספס עליו
חזרו יוכל לחזור בו וחס הדין בני מלא
הדין חייב שבעה ואמר שבעה שבעה
הדין יוכל לחזור בו וחס לא
קמו מירו חזרו יוכל לחזור בו וחס לא
שקבל עליו כל זמן שלא נשבע:

כתב המדברי פרק קמח דבגמטורין מה שכתבנו שכתבנו על זמן לחזרו לדין
וקבל עליו חס לא יזימנו עד אחר זמן שלם יאל רשאי לשבע
עוד וסעביד טועה עמחר שלם קבל עליו צקנין יכול לחזור בו:

ד' וכן היה
במקורו ל"ט י"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט
במקורו ל"ט וי"ט

